

tað eisini við vilja, tí eg vildi ikki hava sitandi á mær, at eg ikki orkaði tað sama, hóast eg var upp á vegin. Skal eg siga hvussu tað kendist at hava pinkubarn í tí starvinum, so var tað mest eg sjálv, sum var við sviðið soð. Serliga minnst eg, hvussu torført tað kendist at vera burturi, og ikki sigga barnið. Eg visti tó, at barnið hevði tað gott, og at tað einki saknaði. - Tað var mest sjálvsøkin kærleiki, haldi eg.

Ikki bindindi til barnsburðarfarloyvi

Eg havi hoyrt ein starvsfelaga tín sagt frá, einuferð tú skuldi fara til Vágarnar at hyggja eftir eini maskinu. Tá tú vóru komin væl dleiddis, fór triggjar mánaðar gamla barnið at gráta á bakseininum. Tú bað meðarbeiðaran taka yvir koyringina, meðan tú gavst til lilla bróst. Var tað ikki strævið at ansa barni og røkja starvið samstundis?

- Tað var mítt forvitni, sum gjørdi, at eg noyddist at fara hasa ferðina, men tað var als ikki neyðugt. Eg kundi bara ikki halda mær, sigur Marjun og brosar hjartaliga, tá just henda hending verður tikin fram.

- Eg havi ongantíð kent tað náttúrligt at ganga heima hált eftir barnsburð. Tá einir 14 dagar eru farnir, so havi eg ikki bindindi til at halda meg burtur úr starvum.

Orsökini til at barnið var við á ferðini, var tann, at eg hevði hana í pleygu nakrar tímar dagliga, og so fór eg at geva bróst, tá tann tíðin var.

Hesaferð hevði eg ikki verið heima aftur til røttu tíð, og tí tók eg hana við mær.

Hvussu tók mannfolkið móti tær?

- Tá vit høvdu kannað maskinuna, lekk onkur fræmir av at barnið var við, og teir - eins og øll onnur fólk, komu forvitnir yvir at hyggja. Tað var hugnaligt, men eisini eitt sindur flovsligt.

Sjúkling fyribrigdi

Heldur tú ikki at barnsburðarfarloyvi við lóg er neyðugt fyri mamnur?

- Jú, tað er ivaleyst neyðugt fyri tær kvinnur, sum hava tungt arbeiði. Sjálv haldi eg ikki, at eg havi brúk fyri so nógvri tíð, fyri at koma fyri meg aftur.

Spurningurin er eisini, um vit ikki gera barnsburð til eitt fyrimynd, sum líkst sjúku. Eg haldi, at tað er ein náttúrligur táttur í lívinum at fáa børn, men at tað vanliga ikki krevur so langa hvíld, sum ásetta mánaðarfráttir. Tað er bert mín egna meting, og onnur hava ivaleyst eina ymisk sjónarmið um hetta.

Hvussu er tað at vera smábarnamamma og stjóri?

- Tað ger tað ikki verri - ið hvussu so er. Lívið er so fjólláttað og tú kanst ikki

Marjun Hanusardóttir: - Í dag hevur hvør familja nógv færr børn enn fyrr og nógv betri heileikar í heiminum. Tað skuldi borið til hjá teimum allarfestu at arbeiði utan fyri heim, og tað er avgjört eisini neyðugt, um arbeiði okkara ikki heilt skal fara á fremmandar hendur.

seta tal ella vidd á, hvørt ein partur er betri enn annar.

Í góðum lag av børnum

- Eg haldi at tað er so lívgandi at fáa børn, og at tað smittar av upp á gerandisdag - eisini á arbeiðsplássinum. Smærri trupulleikar fáa ikki loyvi at vaksa, tú ert betri før fyri at gleðast um lutur, sum annars ikki fingi innivist.

- Eri eg heima og máli hús ein dag, kann eg eins væl hugsa um sonin sum skal í skúla - ella um okkurt trupult mál, sum eg skal loysa á arbeiðsplássinum, og fáa hugskotið um, hvussu tað verður loyst. - Eg haldi, at trupulleikarnir ikki fáa loyvi at vaksa, tí umstøðurnar ikki loyva tí.

Ert tú óðrvísi leiðari enn vælkenda myndin av einum manni í slíkum starvi, og hvat halda stavefólkini um tín leið?

- Kanska knýti eg meg óðrvísi til starvsfólkini enn ein maður vildi gjørt. Tá ávisir trupulleikar stinga seg upp, verða teir viðgjörðir.

Her er eingin skuffa á skrivstovu míni, har slíkir trupulleikar verða fjaldir. Eg taki teir heim við mær, og royni sjálvsagt eisini í frittíðina at finna loysnir.

- Annars er torført at siga, hvussu starvsfólkini fatar mín leið. Eg kann ikki svara fyri tey. Sjálv haldi eg meg

vera menniskjansliga, men harfyri er als ikki vist, at starvsfólkini heldur tað. - Eg royni kortini altíð at vera erlig og siga tað, um okkurt ikki er í lagi, men lati tó altíð eina tíð ganga, frá tí er eri varug við trupulleikar, til eg fá tað sagt.

- Sjálvandi eru allir leiðarar ikki eins - heldur ikki kvinnur. Tó hava vit felags mál og loysa tey á hvør sín hátt. Eg havi tó einki valg, tí eg kann ikki broyta meg sjálva. Tú kanst læra at skipa arbeiðið og loysa trupulleikar, men tú gerst tað kortini á tín egna persónliga hátt. Eg haldi tað vera best at vera erlig - sjálv um tað ikki altíð verður tikið væl upp.

Kalt á "Tindinum"

Er tað kalt á "Tindinum"?

- Nei, tað haldi eg vanliga ikki. Starvsfólkini eru heiðurligt, og hóast vit ikki altíð eru samd innanhýsis, so kenni eg at tey standa saman við mær, uttan fyri stovnin. Nei, eg kenni meg ikki einsamallan. Er tað lættari at vera stjóri við smábørnum, enn t.d. mamma við vanligum arbeiði, men minni ábyrgd?

- Sum sagt, so er arbeiðið altíð í huganum, tó at tær nýtist ikki at vera kropsliga til staðar allar tímar í gerandisdøgnum. Her er ein ávisur munur, tí eg altíð kann arbeiða t.d. um kvöldarnar ella á øðrum tíðarskeiðum. Tað er júst ikki neyðugt at eg eri her frá klokkan átta á morgni til lokna arbeiðsins. Eru børnini sjúk, ber til hjá mær at vera heima, um eingin fundur er t.d., tá noyðist eg at finna aðrar loysnir sjálvsagt. Kvinnur, sum hava fast arbeiði t.d. á flakavirki, noyðast at vera á arbeiðsplássinum allar tímar, tí eru tær ikki tað, steðgar arbeiðið upp. Mín ábyrgd er hinvegin størri, men tað

dámar mær bara væl.

- Hevði eg t.d. sitið við lúku- ná á Posthúsinum, veit eg við vissu, at eg hevði funnið mær annað arbeiði við síðuna av at triva í. - Eitt nú innan frótt, sum eg eisini havi tilknýti til. Eg hevði ikki dugað at havt fasta arbeiðs- og serliga um tað var "rutinu- arbeiði".

Stórt virkisøki

Heilsufroðiliga Starvsstovan er almennur stovnur, sum hevur til endamáls at hava eftirlit við fiskavirkjum og bátum saman við vrakarastovninum, og skrivar váttnir til útflutning av vörum. Har næst verður arbeiðið við ymsum projektnum á HS, - eitt nú við guillaksi og øðrum fiskasløgum - bert fyri at nevna dømi.

Nýggja matvørlúgvin, sum er sett í gildi, hoyrir eisini undir HS, og her verður arbeiðið miðvíst móti at skapa grundarlag fyri hesum nýggja virkseminum. HS er eisini kærustovnur, tá tað snýr seg um matvøru og umhvørvmál, og hevur eftirlit við brennistøðum og tyrvingarplássum. Umframt hetta skal stovnurin gera lógarbundnar og umbygdar kanningar.

Hvussu taka stjórarnir á ymsu arbeiðsøkjunum móti tær. Hava teir vörðing fyri tínum sjónarmiðum?

Kvinna

- eingin trupulleiki

- Tað havi eg ongantíð kent sum nakran trupulleika. Hóast vit hava kravt t.d. at eitt flakavirki skal umvælast ella umbyggjast, og vit koma aftur - uttan at hetta hevur verið gjørt, so er tað ikki ein spurningur um teir virða mína avgerð, men kanska

eins nógv ein fíggarligur spurningur at fáa framt slíka avgerð.

Hvat heldur tú um nýggja áttarlíðið av mannfolki. Eru teir lættari at samstarva við, enn teir "gomlu"?

- Tað er ringt at siga - teir eru upp á hvør sín máta. Hevur tú nakað nýtt ella áhugavert at siga frá, so haldi eg at teir vísa erligan áhuga - óansæð aldur og fortreytir annars.

- Um eg hugsi um teir, sum arbeiða á HS stovninum, so eru vit øll í somu støðu. Vit hava verið burtur í lestrar- vridum og hava øll fingið útbúgving. - Bara tað at hava verið burtur og so at koma heim aftur, hevur við sær, at tú ert meira sannførdur um ymisk mál. Vit eru kanska meira samd í gerandismálum og taka ikki hvønn annan so hátíðarligt.

Hevur tín persónliga politiska støða ávirkan á arbeiðið? - Tað er ógvuliga umráðandi í slíkum starvi, at avgerðirnar sum skulu takast, eru so ópolitiskar sum yvirhøvur gjørligt. Sjálvandi havi eg mína persónliga politisku hugsan, men eg hugsi eisini ofta um, at tað ikki eigur at ávirka stovnin.

Hvat heldur tú um framtíðar møguleikar fyri virkseminum á HS? - Vit liva í eini spartit - eingin ivi um tað. Á slíkum stovni sum hesum, kann kanska sparast, men vit mugu eisini hugsa um, at møguleiga sparing ikki skal skerja tænastustøðið. Um nú spartitøkini raka virkseminum, so er lítil

dugur í at hava fólk her, sum ikki fáa møguleika at arbeiða. Mangar verður tikið til, at almennu stovnarar ikki gera nakað, - fólk sita bara sita hendur í fawn - hetta er keðiligt at hava á sær.

Broyta hugsunarhátt

Hvørjar umstøður áttu at verið broyttar, til tess at skapa betri lívskor í Føroyum?

- Uttan at fara alt ov nógv inn á, hvussu samfelagið átti at verið skipað, vil eg nevna, at vit innflyta ein hóp av arbeiðsmegi, samstundis sum tað ofta ljóðar, at tað er best at konufólkini fer til hús.

Hví ikki geva foreldrum við børnum góðar ansingarmøguleikar, so tey kenna seg tryggari og fáa møguleikan at arbeiða ein part av degnum?

- Vit vita at vit hava avmarkað ráðvægrundarlag, sum skal tryggja okkara lívfót. Tí hevði tað ikki verið heilt av leið, um vit broyttu hugsunarháttin tann vegin, at tað er best, um føroyingar sjálvir - bæði konur og menn - kundu skapt tey virði, sum landið er ført fyri at veita borgarum sínum.

- Í dag hevur hvør familja nógv færri børn enn fyrr og nógv betri heileikar í heiminum. Tað skuldi tí borið til hjá teimum allarfestu at arbeiði uttan fyri heim.

- Sum stóðan er í lötuni, er tað avgjört neyðugt, um ikki arbeiði okkara heilt skal fara á fremmandar hendur.

Marjun Hanusardóttir: - Vit innflyta ein hóp av arbeiðsmegi, samstundis sum tað ofta ljóðar, at tað er best at konufólkini fer til hús, hóast vit vita, at vit hava avmarkað ráðvægrundarlag, sum skal tryggja okkara lívfót.

Tað hevði tí ikki verið heilt burturi av leið, um vit broyttu hugsunarháttin tann vegin, at tað er best um føroyingar sjálvir - kvinnur og menn - kundu skapt tey virði, sum landið er ført fyri at veita borgarum sínum.

Haldið sosíalín